

Men vi har jo stadig noget at lære, og Møderne i disse Dage har givet mig Anledning til at lære først dette:

Vi ser, synes jeg, endnu vor Delagtighed i Regeringen for meget fra „Kvindestandpunktet“, og det springer særlig grelt frem, naar vi vil tænke paa at danne et „Kvindeparti“. For det første vil det give Anledning til en uheldig Kampstilling mellem Kvinderne, og dernæst skal vi ikke konstituere os som Kvinder med Kvinde-sagen alene, men helst naa til at tage Arbejdet op som *Samfundsborgere*, der ser paa *Helheden* i Lovgivningsarbejdet. Det er denne, Tilbøjelighed til at specialisere, maaske særlig feminin, som jeg ogsaa i det mindre her vil angribe. Jeg tænker her paa Forhandlingerne om de forskellige Emner, der var sat paa Dagsordenen. Under Diskussionen efter det overtænkte Indledningsforedrag, er det næsten pinligt og ydmygende for Kvindekønnet at se, hvor lidt de fleste af Talerne formaar at holde fast paa den centrale Tanke i Emnet. Der svæves i en utilbørlig Grad ud i Periferierne og specialiseres og fremdrages enkelte Eksempler, som absolut kun kan have Interesse for Taleren selv. Forhandlingerne trækkes derved i Langdrag uden at give Spor af virkeligt Lys over Emnet. Nu ved jeg nok at paa enkelte har Talerstolen en magnetisk Tiltrækningskraft, men lad os dog lære at forstaa, at hvis vi ikke er sikre paa at kunne bringe virkelig centrale eller nye Synspunkter frem, saa maa vi hellere underkaste os Resignationens vanskelige Kunst. Jeg tvivler iøvrigt ikke om at der paa Mændenes Møder „svæves“ ligesaa meget, men det skulde jo kun være en Advarsel til os om ikke at gøre ligedan. Det vilde være rart om man i dette meget talende Danmark kunde lære at simplificere Tingene.

Saa kun en almindelig praktisk Henstilling til Fællestyrelsen. Hvorfor ikke slaa en Streg over den første halve Dags, paa det Sted, usigelig kedelige Regnskabsafregninger og Beretninger. Disse som jo tidligere er trykt i „Kvinden og Samfundet“, kan jo blot med et Ord forelægges til Godkendelse, forudsættende som en Pligt for de Delegerede, at de have gjort sig bekendt med Indholdet før Mødet. Det er temmelig paradisk at uddele til de Delegerede vejledende Planer for Udflugter i Byens Omegn, samtidig med at man næppe levner dem Tid til den nødvendige Føde. Folks Opbrud og

Uro og dermed Umuliggørelse af at høre et Ord af hvad der der blev oplæst, tilkendegiver jo ogsaa tydeligt for Styrelsen det ønskelige i ved kommende Møder at slaa en Streg over disse mundtlige Meddelelser. Endnu et: Et saa vigtigt Forslag som Kvinders alvorlige Ønske (altfor vagt fremsat i sin hastig ændrede Form) om Medbestemmelsesret ved Lovgivning om Kirke- og Skolepørgsmaal (inden en forkastelig Lov afskærer os herfra), burde ike have været sat til Afstemning som sidste Nummer, paa et Tidspunkt hvor Tilhørerne var udtrættede af de timelange Diskussioner og i fuldstændig Opløsning. (Derfor ogsaa misvisende Referater i enkelte Blade). Men saa alligevel — trods disse Bemærkninger — et godt Møde og Tak derfor.

En Delegeret.

Kvinder og Partiforeninger.

Hvis vi ikke stræber efter at blive Personligheder med selvstændig Dømmekraft, saa bliver vor Stemme kun brugt i Kampen om Stemmeftertal, og vi er da foragtelige, villieløse Redskaber, dette undgaas i hvert Fald ved at staa udenfor Partiforeningerne og saa holde sammen, pille ud af hvert Parti *alt det som er godt og retfærdigt*, og saa stemme paa en Kvinde, som vil kæmpe for det.

I en Kreds, hvor dette sker, kan Kvinderne stolt hæve Hovedet, dér har de udvist Handling. Nu har Kvinder kæmpet og lidt for at faa Stemmeret, nu maa vi vise, at vi ogsaa vil staa enige om *Kvinden* som vor Repræsentant paa Rigsdagen. Er nogle Kvinder gaaet ind i Foreninger, kan de gaa ud igen og ikke lade sig skræmme af den offentlige Mening, vi skal ganske vist ikke foragte den; men langt mindre være Slave af den, der er mange dygtige og selvtænkende Kvinder som tier, fordi de mangler Mod til at trods den offentlige Mening, dette maa være forbi nu.

Naar Kvinder indmelder sig i de forskellige Partiers Foreninger, er det klart, at de ikke faar ret mange Kvinder valgt ind i Rigsdagen, man maa jo stemme paa den Kandidat, som ens Parti opstiller, og vi kan være sikre paa, at de 90 af 100 bliver mand-

„Singalwatté“
(Ceylon Have The)
Højeste Udmærkelse her i Landet
Importeret af
IVERSEN & LARSEN

Spis

Jagtvejens Rugbrød.

lige Kandidater. Bliver Kvinderne derimod udenfor Partiforeningerne, kan de *holde sammen* hver i sin Kreds og opstille en Kvinde, som da bliver valgt, fordi vi er mindst 100 mod 50 Mænd, da Mændene er delt i flere Partier.

Vi skal jo ikke alene stemme, vi skal have Kvinder ind i Rigsdagen, mindst Halvdelen af Rigsdagens Medlemmer bør i denne første Omgang være Kvinder. Vi vil gerne høre, se og lære baade af Mænd og af Kvinder! men derefter maa vi tænke selvstændigt og dømme efter vor egen Mening, at vi ikke skal blive et Ekko af vore egne eller andre Mænd.

Vi maa have Forbud mod Spiritusfabrikation; Kvinder og især de stakels Børn lider alt for meget herved, ofte maa et Onde taales, fordi det gør nogen Nytte; men Spiritus er et aldeles *unyttigt* Samfundsonde.

Biografteatrene bør forbydes, de skaber Forbryderspirer og gør heller ingen Nytte.

Vi maa have Love, som fremmer Børns *sjælelige* Pleje, den legemlige Pleje gøres der meget for, det er sandt; men tusinde Børns *sjælelige* Liv gaar til Grunde paa Københavns Gader (herom i en senere Artikel). Fattighjælp bør afskaffes.

Ugifte Barneforældre bør betale for deres Børn til Staten, og Børnene opdrages af Staten, at ikke den unge Moder skal kæmpe med Love og Rettergang som mange Gange bringer hende til at begaa fortvivlede Handlinger.

Lad os faa en Lov om, at Kirkebøgerne skal tømmes hver Søndag, saa